

Proefondervindelijke glomerulonephritis acuta. — In een voorloopige mededeeling berichten DUVAL en HIBBARD (*Journal Am. med. Association*, Vol. 87, No. 12, 1926, bldz. 898) over hun pogingen, om met behulp van de toxinen aanwezig in den roodvonkstreptococcus, acute glomerulonephritis te doen ontstaan bij het konijn.

Zij verkregen het endotoxine door inspuiting van de cultuur in de buikholte van een geïmmuniseerd konijn, of door behandeling van een cultuur met geactiveerd immuunserum.

Acute glomerulonephritis kon nu opgewekt worden bij: 1°. het niet-geïmmuniseerde konijn door inspuiting van een kleine gift endotoxine; 2°. het geïmmuniseerde konijn door inspuiting van een groote gift endotoxine; 3°. het geïmmuniseerde konijn door inspuiting van een levende, homologe cultuur.

Macroscopisch en microscopisch vertoonde de nier alle kenmerkende verschijnselen van de acute glomerulonephritis, met necrose van de capillairen, endotheliale woekering, bloedingen in de kapsel, enz.

Deze methode heeft m.i. groote beteekenis voor de studie der acute en chronische nierontstekingen, omdat zij ons in staat stelt proefondervindelijk bij het konijn nephritis te veroorzaken met een schadelijke stof, die belangrijker is voor de menselijke pathologie dan cantharidine, uranium, enz., waarmee vroeger de nephritis kunstmatig werd veroorzaakt.

J. GOUDSMIT.

De pharmacologie van dulcine. — Dulcine is een verzoutingsmiddel, dat verwant is met phenacetine, lactophenine, enz. ROST en BRAUN hebben nagegaan, in hoeverre het voortgezet gebruik ervan voor den mensch schadelijk is, naar aanleiding van een vroeger onderzoek van ALDERSHOF en KOSSEL, waaruit zou blijken, dat, althans bij den hond, na giften van 0.3 gr. per K.G. dier stoornissen met name van de maag en het darmkanaal plegen voor te komen, gepaard aan icterus.

Zij hebben hun onderzoek uitgestrekt over honden, katten, konijnen, caviae, kippen en visschen en vonden, dat in hoofdzaak twee werkingen te onderscheiden zijn; en wel ten eerste, die op het centrale zenuwstelsel (antipyretisch) en ten tweede de voor de groep der anilinederivaten typische werking op het bloed. Jonge en lichte dieren zijn bijzonder gevoelig, ook als de dosis per K.G. dier bepaald wordt. Zij brengen de werking terug op para-aminophenol, dat blijkens het urine-onderzoek in het lichaam wordt afgesplitst.

Bij menschen schijnt 0.3 gr. (even zoet als 75 gram suiker) per dag zonder verschijnselen verdragen te worden, ook op den duur. Heele families, waaronder het gezin van ROST hebben maanden lang geen ander verzoutingsmiddel gebruikt. Om het evenwel in voor den mensch antipyretische hoeveelheid te geven is niet aan te bevelen; aan dulcine als antipyreticum bestaat trouwens geen behoefte (*Arbeiten aus dem Reichsgesundheitsamte*, Band 57).

S. E. DE JONGH.